Veertiende Aanvullend Protocol, op 20 augustus 1962 te Brussel *gesloten, tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten*

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 16 april 1963.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 16 mei 1963.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 16 april 1963.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u Hoogedelgestrenge hiernevens de tekst over te leggen van het op 20 augustus 1962 te Brussel gesloten Veertiende Aanvullend Protocol bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten, met bijlagen (*Trb.* 1962, 146) [1].

Een toelichtende nota bij dit protocol gelieve u Hoogedelgestrenge hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

ALGEMEEN

A. G.A.T.T.-onderhandelingen

Door de E.E.G. is in het kader van artikel XXIV, lid 6, en van artikel XXVIII*bis* van het Algemeen Akkoord betreffende Tarieven en Handel (G.A.T.T.) met andere landen onderhandeld over het gemeenschappelijk douanetarief der E.E.G. Nauwkeurig is nagegaan of dit tarief aan de E.E.G.-landen gezamenlijk een grotere tarifaire protectie geeft dan de protectie, welke de vier douanegebieden, waaruit het E.E.G.-douanegebied is gevormd, tevoren aan hun tarieven van invoerrechten ontleenden, terwijl voorts is onderhandeld over wederkerige verlagingen van invoerrechten. Op grond van de resultaten van deze onderhandelingen heeft de E.E.G.-Ministerraad in zijn vergaderingen van 6 maart 1962 en van 2 en 3 april 1962 enige akkoorden goedgekeurd, namelijk de akkoorden met de Verenigde Staten van Amerika, met Israël, met Portugal en met Cambodja. Deze akkoorden brachten mede, dat ongeveer 340 posten van het gemeenschappelijk E.E.G.-tarief zijn gewijzigd, terwijl ten aanzien van de daaronder vallende goederen of ten aanzien van een deel van de daaronder vallende goederen het E.E.G.-recht is verlaagd. Deze wijzigingen strekken zich uit over alle in de bijlagen van het onderhavige protocol vermelde tariefposten, behalve over die, welke hierna onder E zijn genoemd.

B. Versnelde aanpassing

De ten aanzien van de tariefposten 02.01 en 02.04 verleende tariefconcessies hebben tot gevolg, dat in het E.E.G.-tarief een vrijstelling is gecreëerd voor verse slachtafvallen, welke bestemd zijn voor de farmaceutische industrie. Indien het Beneluxtarief van invoerrechten op de normale wijze aan deze vrijstelling zou zijn aangepast, zou dit hebben geleid tot

[1]) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

een invoerrecht van 8,4 pct. In verband met de belangen van de Benelux-industrie en mede in verband met de omstandigheid, dat deze slachtafvallen, indien zij verduurzaamd zijn, vrij van invoerrecht in de Benelux kunnen worden ingevoerd, is besloten, ook voor bedoelde verse slachtafvallen in het Beneluxtarief van invoerrechten een vrijstelling te creëren. De artikelen 15, lid 2, en 24 van het E.E.G.-verdrag openen hiertoe de mogelijkheid.

C. Maatregelen ten aanzien van de Verenigde Staten van Amerika

De E.E.G.-Ministerraad heeft bij Beschikking van 4 en 5 juni 1962 (*Publicatiebladen* van de Europese Gemeenschappen, 5de jaargang, nrs. 49 en 53), gewijzigd bij Beschikking van 2 en 3 juli 1962, onder meer besloten de in het gemeenschappelijk tarief van invoerrechten der E.E.G. vastgestelde rechten ten aanzien van enkele goederen, indien zij van oorsprong zijn uit de Verenigde Staten van Amerika, te verhogen, terwijl — eveneens op 4 en 5 juni 1962 — de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten van de E.E.G. hebben besloten de evenbedoelde verhoging met toepassing van artikel 24 van het E.E.G.-verdrag met ingang van 1 augustus 1962 integraal in te voeren. Het betreft hier bepaalde soorten kunstmatige plastische stoffen en bepaalde soorten van synthetische of kunstmatige continugarens vervaardigde weefsels. Voorts heeft de E.E.G.-Ministerraad besloten de in het kader van het G.A.T.T. voor verf en vernis aan de Verenigde Staten van Amerika verleende concessie ten aanzien van dat land in te trekken.

De E.E.G.-Ministerraad heeft het evenbedoelde besluit genomen op grond van de navolgende overwegingen.

Op 17 juni 1962 hebben de Verenigde Staten van Amerika besloten de douanerechten op geweven tapijten en op bepaalde soorten glas te verhogen; zulks krachtens artikel XIX van het G.A.T.T. De evenbedoelde Amerikaanse invoerrechtenverhoging brengt een ernstig nadeel toe aan de belangen van die industrieën in de E.E.G., waarvoor de uitvoer van die produkten naar de Verenigde Staten van Amerika een belangrijke en traditionele afzet betekent, terwijl zij voorts een verstoring teweegbrengt in het evenwicht der wederzijdse tariefconcessies tussen de E.E.G. en de Verenigde Staten van Amerika, zoals dat is vastgelegd in de in het kader van het G.A.T.T. tot stand gekomen tariefovereenkomsten van 7 maart 1962. De in het kader van artikel XIX van het G.A.T.T. tussen de E.E.G. en de Verenigde Staten van Amerika over deze aangelegenheid gevoerde onderhandelingen, ten doel hebbende de Amerikaanse maatregel ongedaan te maken of te compenseren door andere concessies van Amerikaanse zijde, hebben niet tot resultaat geleid.

D. Controle op oorsprong of herkomst van goederen

In verband het hetgeen hiervoor onder letter C is vermeld, moest in het tarief van invoerrechten een bepaling worden opgenomen, welke de hoogte van de invoerrechten ten aanzien van enkele goederen afhankelijk stelt van de oorsprong van die goederen. Dit maakt het nodig de mogelijkheid te openen, om in bepaalde gevallen van importeurs te eisen, aan te tonen welke oorsprong bedoelde goederen hebben. In verband hiermede is in de Inleidende bepalingen op het tarief van invoerrechten een nieuwe paragraaf 37*bis* opgenomen, op grond waarvan de nodige maatregelen op dit punt kunnen worden getroffen.

E. Correcties

Nu het Beneluxtarief van invoerrechten toch moest worden gewijzigd, zijn daarin tevens enige nodige correcties aangebracht, welke verband houden met onnauwkeurigheden of met onlangs bekend geworden definitieve teksten van posten van het E.E.G.-tarief van invoerrechten.

Het betreft hier de posten 02.01, 23.07, 38.03, 70.05, 70.07 en 84.59.

BENELUX-PROTOCOL

Het vorenstaande maakte een wijziging van het Beneluxtarief van invoerrechten noodzakelijk. Hiertoe werd op 20 augustus 1962 tussen de Beneluxlanden het onderhavige protocol gesloten, hetwelk het tarief van invoerrechten (met de inleidende bepalingen), bedoeld in de artikelen 11 en 78 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie (laatstelijk *Trb.* 1960, 124), wijzigt. Dit protocol is opgenomen in *Trb.* 1962, 146.

Aangetekend zij, dat, wat Nederland betreft, de hogerbedoelde wijzigingen van het Tarief van invoerrechten zijn vervat in de Koninklijke besluiten van 25 juli 1962 (*Stb.* 264) en van 25 augustus 1962 (*Stb.* 331), waarbij deze wijzigingen op grond van het bepaalde in artikel 2, derde lid, laatste volzin, van het onderwerpelijke protocol in werking zijn gesteld.

De wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262), biedt daartoe de mogelijkheid.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.

De Minister van Economische Zaken,

J. W. DE POUS.

De Minister van Landbouw en Visserij,

V. G. M. MARIJNEN.